

1. ואלה - והדולי תווליד בנין נוח שם חם ויפת ונוולאדו ליהון בנין בעד אלטופאן: 2. בני - בנין יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס: 3. ובני - ובנין גומר אטכנו וריפת ותוגרמה: 4. ובני - ובנין יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים: 5. מאלה - מן הדולי אנפרקו גזאייר אלשיעוב פי ארצהון רגול ללגווחו לאטווייפהון פי שעובהון: 6. ובני - ובנין חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7. ובני - ובנין כוש סבא וחיליה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן: 8. ובוש כלף אל נמרד הוא בידי ליכון סגיע פיל ארץ: 9. הוא כאן סגיע ציד קדאם אלה עלא דאליך ינקאל מיתיל נמרוד צגיע ציד קדאם אלה: 10. ותהי - וכאנית אוולית צלטינתו בכל וארך ואכד וכל[נ]ה פי ארץ בגדאד: 11. מן דאליך אלארץ כרג מוציל ובנא אלא נינוה ואלא וצעת אלקרייה ואלא כלח: 12. ואת - ואלא רסן בין נינוה ובין כלח היא אלקריה אלעצמייה: 13. ומצרים כלף אלא לודים ואלא ענמים ואלא להבים ואלא נפתחים: 14. ואת - ואלא פתרסים ואלא כסלחים אלדי כרגו מן תם פלשתים ואלא כפתרים: 15. וכנען כלף אלא צידן בכרו ואלא חת: 16. ואת - ואלא אליבוס ואלא אלמרי ואלא אלגרשי: 17. ואת - ואלא אלחיו ואלא אלערקי ואלא אלסיני: 18. ואת - ואלא אלארודי ואלא אלצמרי ואלא אלחמתי ובעד תבדארו אטווייף אלכנעני: 19. ויהי - וכאן תיכים אלכנעני מצידן ואציל גרה חיתא עזה וואציל סדומה ועמורה ואדמה וצבים חיתא לשע: 20. אלה - הדולי בנין חם לאטווייפהון ללגווחהון פי ארציהון פי שעובהון: 21. ולשם אנוולד איצא הוא אבו גמיע בנין עבר אכו יפת אלעצים: 22. בני - בנין שם עילם ואשור וארפכסד ולוד וארם: 23. ובני - ובנין ארם עוץ וחול וגתר ומש:

- מאיית אלטופאן ולם יכון עאר טופאן ליתליף אלארץ: 12. ויאמר - וקאל אלרב האדי איה אחד אלדי אנא עאטי בני ובנכון ובין גמיע נפס וחטיה אלדי מעכון לאגיל דהר: 13. את - אלא קוצי געלת פיל גומאם ותכון לאיה אחד בני ובין אלארץ: 14. והיה - ויכון פי גמאמי גמאם עלא אלארץ ותתבייאן אלקוץ פיל גמאם: 15. וזכרתי - ואדכור אלא אחדי אלדי בני ובנכון ובין גמיע נפס וחטיה פי גמיע בשארי ולם יכון עאר מא ליטופאן ליתליף גמיע בשארי: 16. והיתה - ותכון אלקוץ פי גמאם ואנצירהא ליאדכור אחד דהר בן אלרב ובין גמיע נפס וחטיה פי גמיע בשארי אלא עלא אלארץ: 17. ויאמר - וקאל אלרב אלא נוח האדי איה אחד אלדי תבאת ביני ובין גמיע בשארי אלדי עלא אלארץ: 18. ויהיו - וכאנו בנין נוח אלכרגין מן אלעפיניה שם חם ויפת וחם הוא אבו כנען: 19. שלשה - תלתיה הדולי בנין נוח ומן הדולי (תבדרית) אתבדרו גמיע אלארץ: 20. ויחל - ובידי נוח רגול פליח אלארץ ונצב כרם: 21. וישת - ושריב מן אלכמר וסיכיר ותכשף פי וצט כימתו: 22. וירא - ונצר חם אבו כנען אלא צוויית אבו וכבאר לתנין אכווחו פיל זקאק: 23. ויקח - ואכד שם ויפת אלא אללתוב וגעלו עלא כיתף תנינהון ומציו מנצרין לוורא וגטו אלא צוויית אבוהון ווגהון מנצרין לוורא וסוויית אבוהון לם נצרו: 24. וייקץ - ופק נוח מן כמרו ועיריף אלא אלדי ציניע לו בנו זגיר: 25. ויאמר - וקאל מלעון כנען עבד פאליח יכון לאכווחו: 26. ויאמר - וקאל בראך אלה אילאה שם ויכון כנען עבד פאליח ליהון: 27. יפת - יחסין אלרב ליפת ויסכון פי כיאם שם ויכון כנען עבד ליהון: 28. ויהי - ועש נוח בעד אלטופאן תלת מייה וכמסין סניה: 29. ויהי - וכאן טול איאם נוח תיסע מייה וכמסין סניה ומאת:

ביקורתו של הראב"ע שכאן על השם יפת (ה 32), ולא כן הדבר. ביקורתו של הראב"ע היא על הפועל שבפסוקנו "יפת". ראה קאפח 1984, עמ' כז, הע' 6.

9. גבר - סגיע, וכחמשך הפסוק צניע. חילופי ס/צ מצויים בלהג החלבי. ראה במבוא.

13. קשתי - קוצי = קוסי. חילופי צ/ם מצויים בלהג החלבי. ראה במבוא.
20. וישע - ונצב, וכן לעיל ב 8. הפועל הוא ארמי (ראה סוקולוף 1990, עמ' 358), ונמצא במקומות האלה בת"א ובתרגום הניאופיטי, והוא ייחודי ללהג הערבי הסורי בזיקה לעצים. וראה גם ברתלמי 1935, עמ' 829. 23. וילכו אחרנית - והלכו מביטים אחרנית. וכן ופניהם אחרנית - ופניהם מביטים אחרנית. 25. עבד עבדים - עבד עובד אדמה יהיה לאחיו. 27. יפת - יחסין. גזר משורש יפ"ה ותרגם בפועל שתרגם רס"ג: יחסין. ב תרגם בשורש פת"ה הארמי במשמעות "ירחיב", בעקבות ת"א, וראה רש"י: מתורגם יפת - ירחיב. אלסוסאני תרגם כתרגומו וזכרס"ג אף את השם יפת: יחסין אללה לחסן, והעיר בביאור על ת"א: תרגום ירחיב יפת (דף 11-12). וראב"ע ביקר את תרגומו של רס"ג והעדיף את התרגום הארמי: ופירש יפת מן יפה, ולא פירש יפה, רק הוא כמו ירחיב, ובלשון ארמי כמותו וכו' (קאפח משך